

Král Artuš

Kadov 2008



Udatní rytíři se snaží vytáhnout meč z kamene.

Tyto dvě věty výmluvně popisují dlouhou a těžce nacvičovanou scénu několikaminutového šermířského souboje Artuše s Lancelotem, která vyvrcholila přeražením meče vytaženého z kamene, který symbolizoval Artušovu Královskou moc. Když však Artuš rozeznal svou chybu a zaplakal nad pošetilostí svého počínání, vynořila se z „jezera“ (rybníku) krásná jezerní paní oděná v šatech (která tam v té studené vodě hodnou chvíli tajně čekala) a předala Artušovi legendární meč Excalibur.

Vždy potěší vědět, že jsme na děti hluboce zapůsobili.

Atím začala jedna z našich bolestivějších tradic, na kterou jsem nicméně poměrně hrdí. Zatímco děti se vrací z tábora většinou tak maximálně s odřenými koleny, je zvykem, že alespoň jeden z vedoucích si přiveze minimálně několik stehů.

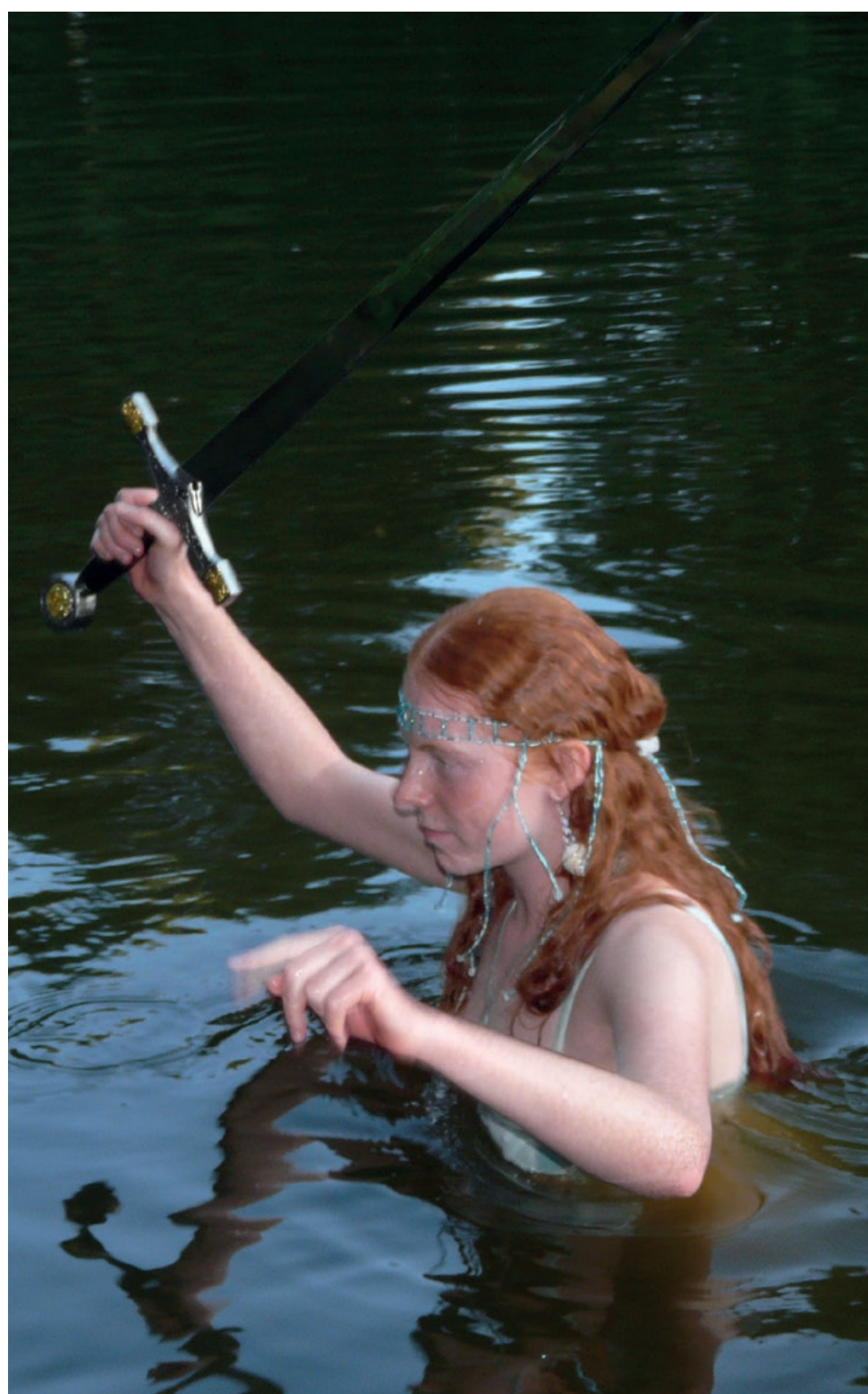
Kam byla rozsvíčka, po rozsvícení byla snídane.
Po snídani jsme dostali naše hrady a brzo. Pak ji vyhodnotila komise. Když komise dohodnula hrady, vrátili jsme se do tábora kde jsme hráli hru o ostrov. V polovině hry byl oběd a tak se pokračovalo po obědě. Při odpoledním programu, čili velký klaci na neštůvku - ~~hru~~ keř. Ale ještě předtím jsme si nakoupili zbrý a lehkoty. Boj s neštůvkou byl krátký a melichný, ale Brabro H roštěřilo. Hledání jeho pokladu bylo těžké, ale nakonec jsme ho m Po návratu do tábora, jsme se šli vykoupat. Při návratu jsme sebou vzali dřev a tak ho brabro Hroba rozřezal a mezitím si oslovní děti hráli Hutututu. Potom byla ještě a to mi jsme šli s králem na projevku, kde měl poslat Lancelota, který s me při souboji zlomil meč. Ale jezerní Paní mu vydala nový. Arbuš jmenoval Lancelota svým vyhlášen. Při návratu byla již zamčena a tak to vypadalo na rozpout kuchařek, ale nakonec vše vyjasnilo. Potom měl Lincoln divadlo, a po něm jsme si šli filmičky. Když jsme dospívali vydali jsme se na hru, při které se srazila Májka s Taškem. Tašek se po chvíli vzpamatoval, ale Májka šla kras z rozřeklého ~~stehu~~ nosu. Nakonec to dobře dopadlo. Potom jsme šli dohazet. Když všichni v chabce sekyžek leleků usínali vzalo se z úst Taškaře: Nedá se si šachy, ~~ne~~ dá dámu a co zrovna dámu? A šim ~~se~~ skončil druhý celý tábora



Král Artuš byl se svým lidem na projížďce po svém panství, když sem u cesty postavil cizí rytíř, který se představil jako Lancelot a nechtěl ho pustit dál. Král na něj vyslal Percivala...



... ale ten byl brzy poražen a utíkal zpět jako spráskaný pes. Rozzlobený Artuš se dal s troufalým rytířem sám do boje, ale oba byli velice dobří šermíři a síly se zdály vyrovnané. Král nakonec ve vzteku udeřil tak tvrdě, že rozlomil meč po otcí. Pozdě litoval meče i udatného rytíře, který se zdál mrtvý.



Z vody se však náhle vynořila krásná Jezerní paní, který mu předala legendární meč Excalibur. V té chvíli se také probral Lancelot, kterého pak šťastný Artuš přijal za svého prvního rytíře.



Královská svatba byla skutečně veliká. Jedlo se, pilo, děti si vyzkoušeli jak se dělá na hrnčířském kruhu, dokonce přišel i kouzelník...

de Artuš u hradu přepadli hoxeradu
andylí dva. A ten jeden povídal:
raní se netřpi nešika, Artuš so
m ubránil ~~a~~ a potom je
popravil

RIDA

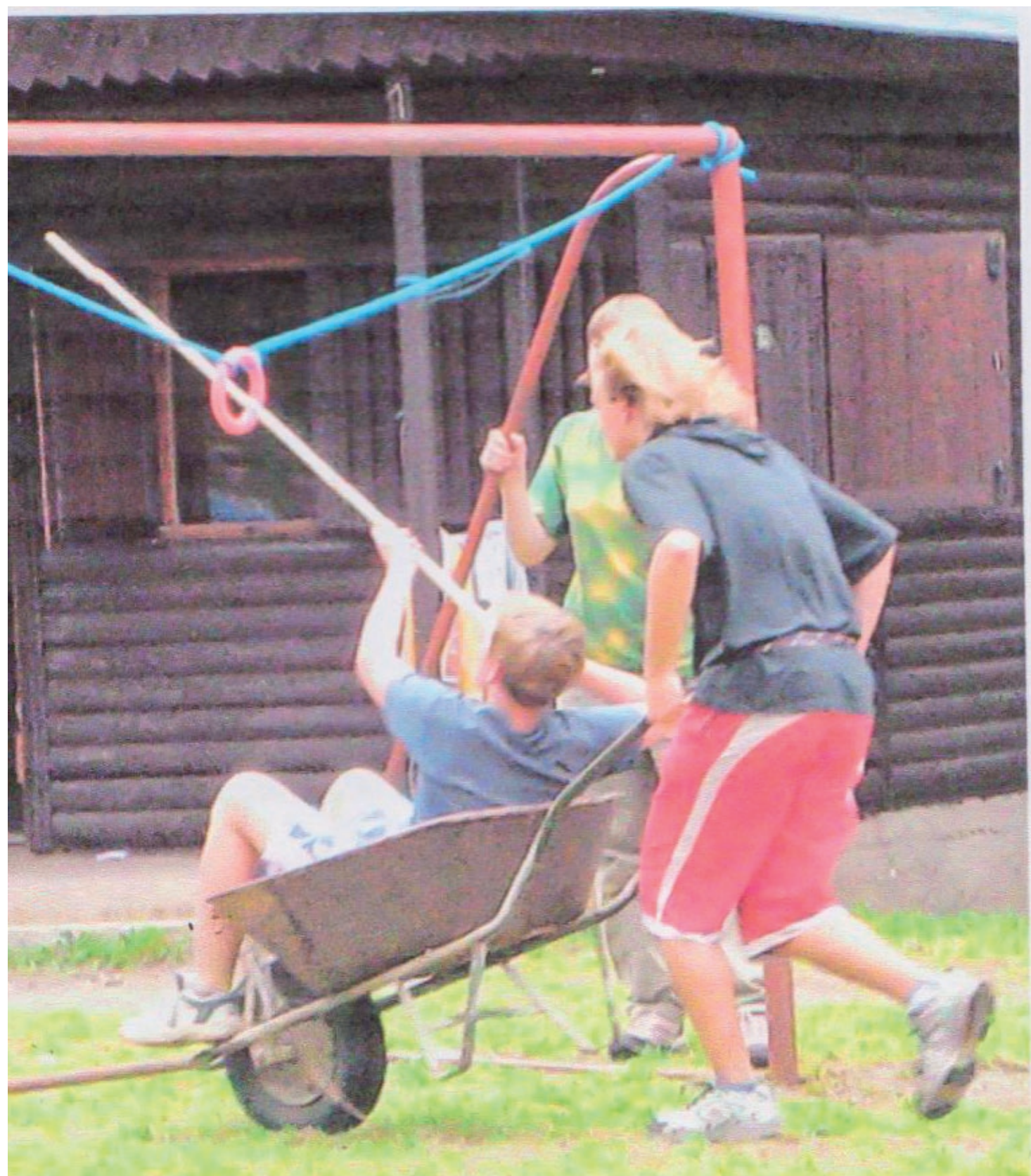
Jseš známěj, velme akotat
každěj tady má tē rat.
~~For tady Guyonera~~ Guyonera tady tady náš
Královou je bude stát.
ta paři
holubičky budou lítat
bude pítat.
přítí rok ve unora,
ky tam bude pít
ade tam malá pincernička

U kázka z básní,
které děti složili
králi Artušovi jako
dar k jeho svatebnímu
dni.

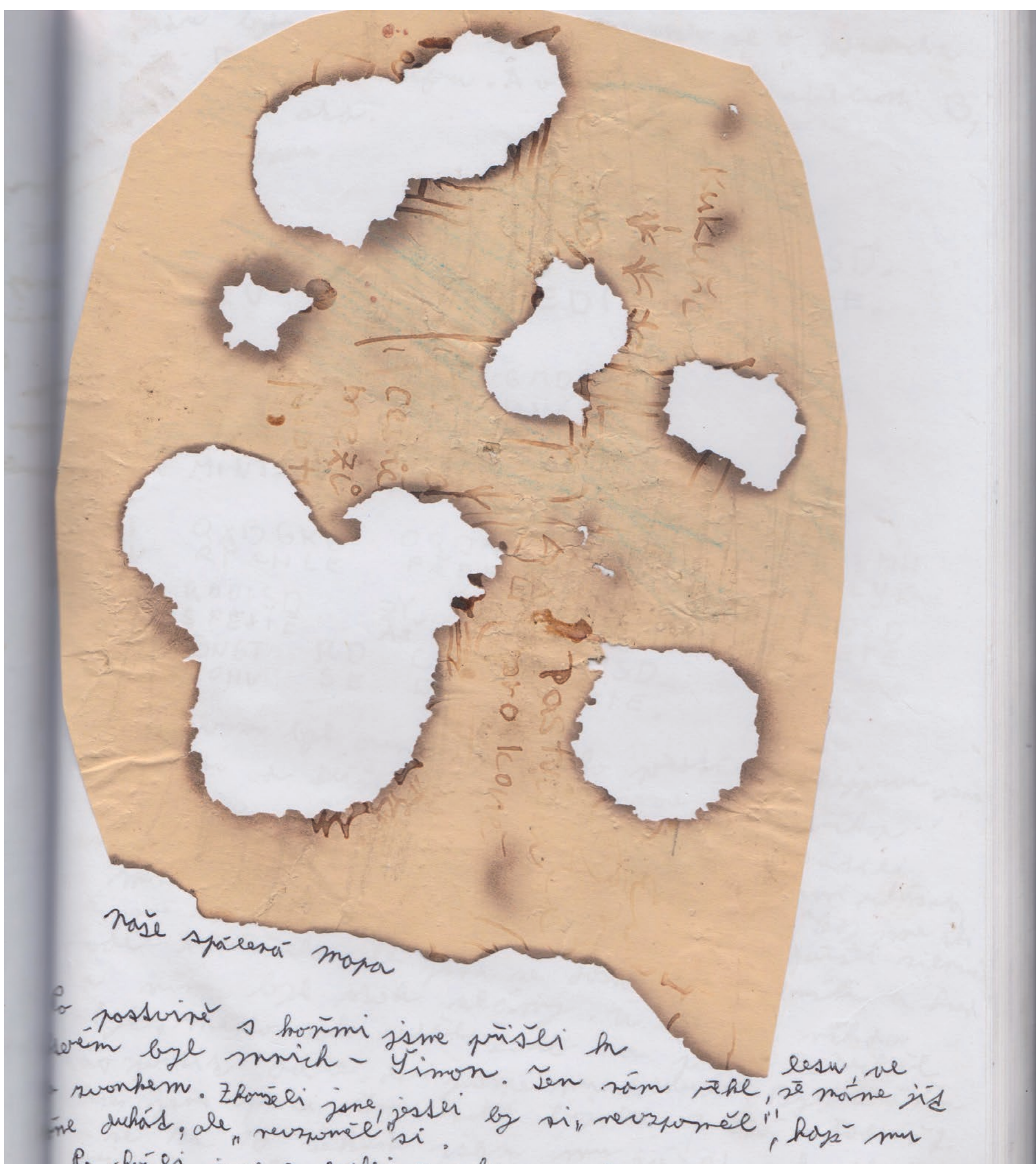
STŘEDA 20.8.

CARLISLE

V 7:30 mám jako vždy bohužel zabronil budík. (Mája) Naštěstí
jsme při rozsvícení nemusely nikam běžet - bylo mokro, osluně,
v noci přece přišlo. Tak jsme si tedy jenom trochu pověšaly
svačky a spěchaly jsme na snídaní. Ta byla rovněž v klubovně,
protože lavičky byly také celé mokré. Na nástupu nám vedoucí
sdělili program dne. Dopoledne jsme měli za své město, Carlisle, Bř-
skal vlastní měč. **Samon hrál klavír, samozřejmě velice výborně.**
Každý za všechno něco chtěl a tak jsme běželi po celém sáboře
a sháněli broselek, děky a recepty na elixír mláde. Nakonec jsme
naš měč získali. Projmenovali jsme ho Queen a hned jsme mu udě-
lali make-up - bronzové oční jsme pokreslili stříbrnou pastelkou,
takže vypadá jako nový. Odpoledne jsme si s našim "SESTERSTEM
BILÝCH RUKÁVŮ" bavily světničky, což je naše celotýdenní hra.
Tak jsme si vzaly šálky a šly s Liskou náš doprovod na louku.
Tam nám bavily oči a takhle handicapované jsme byly něko-
lik let. Zbytek odpoledne jsme strávily s našim sestřenkou. Při
osobním volu jsme si navštívily pověst o rytíři Bohinovi a ten
jsme pak večer u ohně předvedli ostatním. Šli jsme brzy spát, protože
další den měl být výlet, na který jsme se moc těšili.

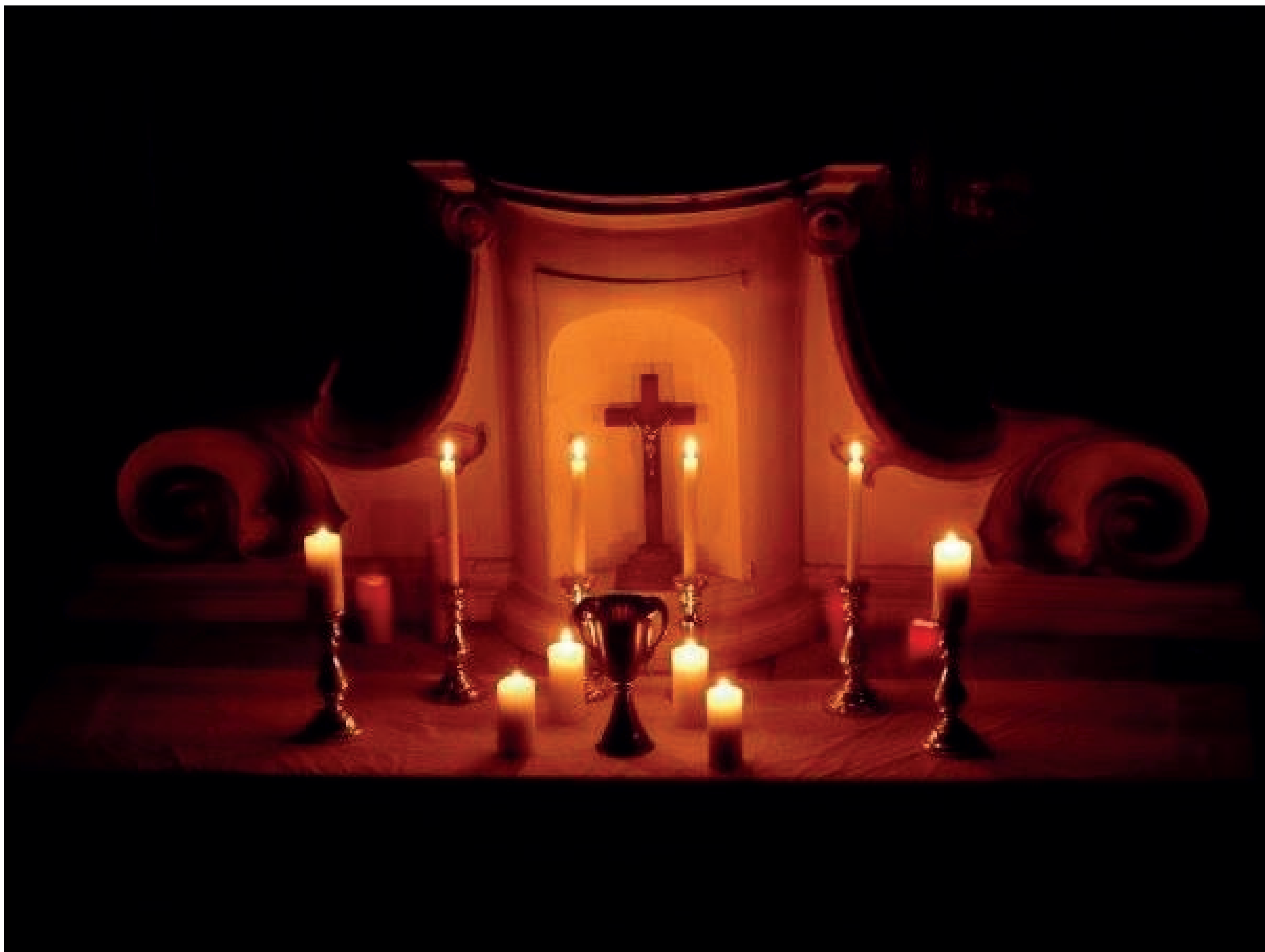


Jen několik málo ukázek z mnoha disciplín rytířských klání.



Poslední úkol, který naše mladé bojovníky čekal, byla pochopitelně pouť za svatým grálem. Cesta byla dlouhá a skýtala mnoho překážek, prvním krokem však bylo rozluštit mapu, jež byla nakreslená neviditelným inkoustem, který však bylo lze odhalit nad plamenem svíčky.

Ne každé družině se to podařilo přesně podle představ...



Atenhle pohled dobrodruhy čekal na konci dlouhého dne. Ve staré Kadovské kapli se jakoby kouzlem samy od sebe otevřeli dveře a lesklý drahý kov vrhal po stěnách odlesky plamenů svíček.



Závěrečná scéna nás však ještě čekala. Artuš byl smrtelně raněn při souboji s Mordredem. Nezbývalo, než ho na loďce poslat na cestu k Avalonu. A královna Gynevra scénu upřímně oplakala, ačkoli to celé bylo dle jejího vlastního scénáře.